

Z A K O N

O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I REPUBLIKE ARGENTINE O IZRUČENJU

Član 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Srbije i Republike Argentine o izručenju, potpisan u Beogradu 14. oktobra 2019. godine, u originalu na srpskom, španskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Ugovora u originalu na srpskom jeziku glasi:

U G O V O R
IZMEĐU
REPUBLIKE SRBIJE
I
REPUBLIKE ARGENTINE
O IZRUČENJU

Republika Srbija i Republika Argentina (u daljem tekstu: u jednini „Strana”, a u množini „Strane”),

sa željom da poboljšaju njihovu saradnju u sprečavanju i suzbijanju kriminala, zaključujući Ugovor o izručenju;

potvrđujući svoje poštovanje pravnih sistema i sudskih institucija i jedne i druge strane;

Sporazumele su se o sledećem:

Član 1.

Obaveza izručenja

Svaka Strana je saglasna da izruči drugoj Strani, pod uslovima predviđenim ovim ugovorom, lica koja se traže zbog krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne u strani molilji, u vezi sa delom koje poleže izručenju.

Član 2.

Krivična dela za koja se dozvoljava izručenje

1. U svrhu ovog ugovora, delo za koja se dozvoljava izručenje je ono koje predstavlja krivično delo po zakonima obe Strane, koje je kažnjivo oduzimanjem slobode u trajanju dužem od 1 (jedne) godine ili strožom kaznom.

2. Krivično delo za koje se može dozvoliti izručenje uključuje kažnjivi pokušaj, saučesništvo, nezakonito udruživanje radi izvršenja, pomaganje ili podstrekavanje na izvršenje bilo kog krivičnog dela koje je predviđeno u stavu 1. ovog člana.

3. Kada se molba za izručenje odnosi na lice koje je osuđeno na kaznu koja se sastoji u oduzimanju slobode, od strane suda strane molilje, zbog krivičnog dela koje podleže izručenju, izručenje će se dozvoliti ako trajanje kazne ili ostatak koji treba da se izvrši iznosi najmanje 1 (jednu) godinu.

4. U smislu ovog člana, prilikom određivanja da li neko delo predstavlja krivično delo po zakonima obe Strane, neće biti od uticaja:

(1) da li zakoni Strana ponašanje koje predstavlja krivično delo stavljaju u istu kategoriju krivičnih dela ili opisuju istim terminima, i

(2) da li se, po zakonima obe Strane, bitni elementi krivičnog dela razlikuju, u kom slučaju treba uzeti u obzir sveukupno navodno ponašanje lica čije izručenje se traži.

5. Kada se izručenje nekog lica traži za krivična dela koja se odnose na takse, poreske, carinske i devizne prekršaje ili druga fiskalna krivična dela, izručenje se ne može odbiti samo zbog toga što propisi zamoljene strane ne propisuju istu vrstu taksa, poreza ili carine, ili ne sadrže istu vrstu propisa u oblasti taksenih i poreskih, carinskih i deviznih prekršaja kao zakonodavstvo strane molilje.

6. Izručenje se odobrava bez obzira da li se krivično delo na kome strana molilja zasniva svoj zahtev desilo na teritoriji nad kojom ima jurisdikciju ili ne. Međutim, kada zakon zamoljene strane ne predviđa jurisdikciju nad krivičnim delom u sličnim okolnostima, zamoljena strana može odbiti izručenje po tom osnovu.

7. Izručenje se može odobriti, u skladu sa odredbama ovog ugovora, u odnosu na krivično delo, pod uslovom:

(1) da je ono bilo krivično delo u strani molilji u vreme izvršenja dela koje predstavlja krivično delo; i

(2) da bi navodno ponašanje da se desilo u zamoljenoj strani, predstavljalo krivično delo po zakonu zamoljene strane u vreme podnošenja molbe za izručenje.

8. Ako se molba za izručenje odnosi na kaznu zatvora i novčanu kaznu, onda zamoljena strana može odobriti izručenje za izvršenje i jednog i drugog.

9. Ako je izručenje odobreno za krivično delo za koje se može izručiti, onda se treba odobriti i za bilo koje drugo krivično delo koje je navedeno u molbi, čak i ako je to krivično delo kažnjivo oduzimanjem slobode u trajanju od 1 (jedne) godine ili blažom kaznom, pod uslovom da su ispunjeni svi drugi uslovi za izručenje.

Član 3.

Obavezno odbijanje izručenja

Izručenje se odbija u sledećim okolnostima:

1. Krivično delo, za koje se traži izručenje, se smatra političkim krivičnim delom. Međutim, u svrhu ovog stava, sledeća dela ne čine političko krivično delo:

(1) napad ili namerni zločin protiv fizičkog integriteta ili slobode šefa države, predsednika Vlade, diplomatskog osoblja ili drugih međunarodno zaštićenih lica, ili člana njihove porodice;

(2) bilo koje krivično delo koje je navedeno u multilateralnom ugovoru prema kome su Strane preuzele, ili će preuzeti, obavezu da ili izruče traženo lice ili predaju slučaj organima nadležnim za krivično gonjenje;

(3) ubistvo ili teška telesna povreda;

(4) krivična dela protiv seksualnog integriteta;

(5) kidnapovanje, zlostavljanje, uzimanje talaca ili ucena;

(6) korišćenje eksploziva, zapaljivih elemenata, uređaja ili materija u okolnostima u kojima je ljudski život verovatno ugrožen, ili je verovatno da će prouzrokovati ozbiljne telesne povrede ili značajnu imovinsku štetu; i

(7) pokušaj, saučesništvo ili protivzakonito udruživanje, pomaganje ili podstrekavanje na izvršenje bilo kog krivičnog dela koje je predviđeno ovim stavom.

2. Postoje osnovani razlozi da se smatra da je molba za izručenje podneta u svrhu gonjenja ili kažnjavanja lica zbog njegove rase, religije, nacionalnosti, etničkog porekla, jezika, boje, političkog uverenja, pola, seksualne orijentisanosti, godina, mentalnog ili fizičkog poremećaja ili statusa, ili da bi položaj lica mogao biti pogoršan zbog nekog od tih razloga.

3. Ako je strana molilja podnela molbu za izručenje na osnovu presude koja je doneta *in absentia*, osim ako strana molilja dostavi garancije da će traženo lice imati priliku da mu se ponovo sudi u njegovom prisustvu kako bi bio saslušan, imao pravo na odbranu i da će kao rezultat toga imati novu presudu.

4. Postoje osnovani razlozi da se smatra da traženo lice može biti izloženo torturi ili surovom, nehumanom ili ponižavajućem postupanju ili kažnjavanju.

5. Krivično delo zbog koga se traži izručenje je krivično delo isključivo po vojnom zakonu i nije krivično delo po običnom krivičnom zakonu.

6. Lice čije izručenje se traži lice je pravnosnažno oslobođeno ili osuđeno u zamoljenoj strani za isto krivično delo zbog koga se traži njegovo izručenje.

7. Ukoliko je za krivično delo zbog kojeg se traži izručenje propisana smrtna kazna prema zakonu strane molilje, osim ako ta Strana pruži dovoljne garancije da smrtna kazna neće biti izrečena ili, u slučaju da je već izrečena, da se neće izvršiti.

Član 4.

Državljanstvo

1. Svaka strana može da odbije izručenje svojih državljana.

2. Ako izručenje nije odobreno, zamoljena strana će, ako strana molilja zatraži, predati predmet svojim nadležnim organima u cilju preduzimanja radnji protiv tog lica prema domaćem zakonodavstvu. U tu svrhu, strana molilja će dostaviti zamoljenoj strani dokumentaciju i dokaze koji se odnose na taj slučaj.

3. Zamoljena strana će blagovremeno obavestiti stranu molilju o preduzetim radnjama povodom zahteva, eventualnom suđenju i konačnoj odluci donetoj u postupku.

Član 5.

Diskreciono odbijanje izručenja

Izručenje može da se odbije u sledećim okolnostima:

1. Krivično delo, za koje se traži izručenje, je predmet jurisdikcije zamoljene strane.

2. Traženo lice se krivično goni u zamoljenoj strani zbog krivičnog dela za koje se traži izručenje.

3. Traženo lice je oslobođeno ili osuđeno u trećoj državi za isto krivično delo zbog koga se traži njegovo izručenje i, ukoliko je osuđeno, izrečena kazna je u potpunosti izvršena ili više nije sprovodljiva.

4. Krivično gonjenje ili izvršenje kazne za koje se traži izručenje bi bili zabranjeni usled zastarelosti, po propisima obe strane.

Član 6.

Molba za izručenje i neophodna dokumentacija

1. Molba za izručenje se podnosi u pisanoj formi i dostavlja preko imenovanih centralnih organa ili diplomatskim putem. Ministarstvo pravde Republike Srbije i Ministarstvo spoljnih poslova i vera Republike Argentine biće centralni organi imenovani od Strana po ovom ugovoru.

2. Molba za izručenje treba biti podržana sledećim:

(1) informacijama koje se odnose na opis, identitet, lokaciju i državljanstvo traženog lica i, ako je raspoloživo, fotografijama i otiscima prstiju tog lica;

(2) činjeničnim opisom krivičnog dela i kratkim objašnjenjem proceduralne istorije slučaja;

(3) tekstom relevantnih zakonskih odredabi koje se odnose na krivično delo i kaznu koja se može izreći za to krivičnog delo, kao i odredaba kojima su utvrđeni rokovi zastarelosti krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne;

(4) navođenjem da krivično gonjenje ili izvršenje kazne, prema zakonima strane molilje, nisu zabranjeni zbog zastarelosti, i obaveštenje o datumu kada će nastupiti zastarelost krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne; i

(5) dokumentima, izjavama i drugim informacijama koje su navedene u st. 3. ili 4. ovog člana, koji je primenljiv.

3. Molba za izručenje lica koje se traži radi krivičnog gonjenja, takođe, treba biti podržana sledećim:

(1) originalom ili overenom kopijom naloga za hapšenje ili zadržavanje za traženo lice, izdatog od strane odgovarajućeg nadležnog organa strane molilje;

(2) originalom ili overenom kopijom optužnog akta protiv traženog lica, ukoliko postoji; i

(3) potvrdom izdatom od strane tužilaštva ili drugog organa nadležnog za krivično gonjenje, koja sadrži pregled raspoloživih dokaza i navodi da su dokazi kojima raspolaže, po zakonu strane molilje, dovoljni da opravdaju krivično gonjenje traženog lica.

4. Molba za izručenje lica koje je oglašeno krivim i osuđeno za krivično delo za koje se traži izručenje, podnosi se u skladu sa zahtevima koji su predviđeni u stavu 2. ovog člana i, takođe, treba biti podržan sledećim:

(1) originalom ili overenom kopijom presude ili, ukoliko takva presuda nije raspoloživa, izjavom od strane sudskog organa da je traženo lice oglašeno krivim; i

(2) ukoliko je traženo lice osuđeno, podacima o visini izrečene kazne i potvrdom u kojoj se navodi da kazna nije u potpunosti izdržana i u kom obimu nije izdržana.

Član 7.

Prihvatljivost dokumenata

Bilo koji dokument, uključujući prevod, koji je dostavljen uz molbi za izručenje treba da se primi i prizna kao dokaz u postupku izručenja, ukoliko je:

(1) potpisan ili overen od strane nadležnog organa strane molilje; ili

(2) overen ili potvrđen tačnim na bilo koji drugi način koji je predviđen zakonima zamoljene strane.

Član 8.

Prevod

Sve dokumente, koji su podneti u skladu sa ovim ugovorom, biće prevedeni na zvanični jezik zamoljene strane ili na engleski, italijanski ili francuski jezik, kada je prihvatljivo za zamoljenu stranu.

Član 9.

Dodatne informacije

1. Ukoliko zamoljena strana smatra da informacije i dokumenti koje je dostavila strana molilja nisu dovoljni da se, u skladu sa ovim ugovorom, odobri izručenje, ona može da traži od strane molilje da se dostave dopunske informacije i

dokumenti, u roku koji ne može da bude duži od 60 (šezdeset) dana od dana kada je strana molilja obavještena o zahtevu za dodatnim informacijama.

2. Ukoliko je traženo lice u pritvoru, a tražene dodatne informacije nisu primljene u roku navedenom u stavu 1. ovog člana, lice može biti pušteno iz pritvora. Međutim, puštanje iz pritvora ne sprečava novo pritvaranje i izručenje traženog lica, ako se dodatne informacije prime naknadno.

Član 10.

Pojednostavljeno izručenje

1. Ukoliko traženo lice pristaje na njegovo/njeno izručenje u stranu molilju, zamoljena strana može predati to lice što je moguće pre, bez daljeg postupka.

2. Takva saglasnost se hitno saopštava nadležnom organu strane molilje.

3. U slučaju pojednostavljenog izručenja nije potrebno podnošenje molbe za izručenje sa dokumentacijom. Međutim, zamoljena strana, ukoliko smatra da je to neophodno, može od strane molilje da zatraži određene podatke i dokumentaciju navedene u članu 6. ovog ugovora.

Član 11.

Privremeno pritvaranje

1. U hitnim slučajevima, strana molilja može, diplomatskim putem ili putem Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL), da traži privremeno pritvaranje traženog lica. Alternativno, zahtev može da se dostavi direktno između Ministarstva pravde Republike Srbije i Ministarstva spoljnih poslova i vera Republike Argentine. Zahtev može da se pošalje putem tehničkih sredstava komunikacije (e-mejla, faksa ili bilo kog elektronskog sredstava koji ostavlja pisani trag), s tim da se istovremeno šalje i poštom.

2. Zahtev za privremeno pritvaranje sadrži sledeće:

(1) informacije koje se odnose na opis, identitet, lokaciju i državljanstvo traženog lica i, ukoliko je raspoloživo, fotografije i otiske prstiju tog lica;

(2) izjavu da će biti poslata molba za izručenje;

(3) opis prirode krivičnog dela i primenljive kazne sa kratkim pregledom činjenica slučaja, uključujući datum i mesto izvršenja krivičnog dela;

(4) navođenje zakona i odredaba koji su relevantni za krivično delo;

(5) izjavu koja potvrđuje postojanje naloga za hapšenje ili zatvaranje u odnosu na traženo lice; i

(6) objašnjenje razloga za hitnost zahteva.

3. Međunarodna poternica se smatra zahtevom za privremeno pritvaranje.

4. Zamoljena strana treba odmah da obavesti stranu molilju o preduzetim merama u skladu sa zahtevom za privremeno pritvaranje.

5. Privremeni pritvor će se ukinuti ukoliko zamoljena strana ne primi molbu za izručenje i prpratne dokumente, u skladu sa članom 6. ovog ugovora, u roku od 60 (šezdeset) dana od hapšenja traženog lica. Nadležni organi zamoljene strane, u meri u kojoj je to dozvoljeno propisima te strane, mogu produžiti rok za prijem dokumenata. Međutim, traženo lice može biti oslobođeno u bilo koje vreme, u skladu sa propisima zamoljene strane.

6. Činjenica da je traženo lice pušteno iz pritvora, shodno stavu 5. ovog člana, ne sprečava njegovo ponovno hapšenje i izručenje, ukoliko je molba za izručenje primljena kasnije.

Član 12.

Sticaj molbi za izručenje

1. Kada je primljeno više molbi za izručenje istog lica iz dve ili više država, bilo zbog istog ili različitih krivičnih dela, zamoljena strana treba da odredi kojoj od tih država će izručiti traženo lice.

2. Prilikom određivanja kojoj državi će izručiti lice koje se traži, zamoljena strana treba da razmotri sve relevantne okolnosti, a posebno:

- (1) težinu krivičnih dela;
- (2) vreme i mesto izvršenja svakog krivičnog dela;
- (3) datume prijema molbi za izručenje;
- (4) državljanstvo traženog lica;
- (5) uobičajeno boravište lica;
- (6) da li je molba sačinjena u skladu sa ugovorom o izručenju;
- (7) interese odgovarajućih država;
- (8) državljanstvo žrtve; i
- (9) mogućnost daljeg izručenja između država molilja.

3. Zamoljena strana o odluci iz stava 1. ovog člana obaveštava države koje su tražile izručenje i istovremeno može da dâ saglasnost državi kojoj je odobrila izručenje da lice može, eventualno, dalje izručiti nekoj od država koje su takođe tražile izručenje.

Član 13.

Odluka i predaja

1. Zamoljena strana će, čim je doneta odluka po molbi za izručenje, da saopšti tu odluku strani molilji. Treba navesti razloge za bilo koje potpuno, ili delimično, odbijanje molbe za izručenje. Zamoljena strana će, na zahtev strane molilje, dati kopije relevantnih sudskih odluka.

2. Ako je odobreno izručenje, Strane treba da dogovore vreme i mesto predaje traženog lica. Ukoliko to lice nije prebačeno sa teritorije zamoljene strane u roku od 30 (trideset) kalendarskih dana od vremena obaveštavanja navedenog u stavu 1. ovog člana, ili u okviru dužeg perioda kao što je možda predviđeno zakonom te strane, lice može biti pušteno iz zatvora i zamoljena strana može odbiti kasniju molbu za izručenje za isto krivično delo koje eventualno podnese strana molilja.

3. Ako Strana nije u mogućnosti da preda ili preuzme lice koje se izručuju iz razloga izvan njene kontrole, ona treba o tome da obavesti drugu stranu. Strane zajedno dogovaraju novi datum predaje dotičnog lica.

Član 14.

Privremena ili odložena predaja

1. Ako se traženo lice krivično goni ili izdržava kaznu zatvora u zamoljenoj strani za krivično delo koje se razlikuje od onog zbog koga se traži izručenje, zamoljena strana može privremeno predati traženo lice ili odložiti predaju do

okončanja krivičnog postupka, ili dok ne izdrži, potpuno ili delimično, kaznu koja mu je izrečena. Zamoljena strana treba da obavesti stranu molilju o bilo kom odlaganju.

2. Zamoljena strana može odložiti predaju kada je zdravljstveno stanje lica dovoljno ozbiljno, tako da bi predaja bila opasna za njegov/njen život.

3. Zamoljena strana može, u meri u kojoj je to dozvoljeno njenim zakonom, kada je utvrđeno da se lice navedeno u stavu 1. ovog člana može izručiti, traženo lice predati strani molilji radi vođenja krivičnog postupka, u skladu sa uslovima koji se utvrđuju između Strana. Lice koje je predato treba da se drži u zatvoru u strani molilji i treba ga vratiti zamoljenoj strani nakon obavljanja hitnih procesnih radnji zbog kojih je odobrena privremena predaja. Lice koje je vraćeno u zamoljenu stranu nakon privremene predaje, treba konačno predati strani molilji radi izdržavanja izrečene kazne, u skladu sa odredbama ovog ugovora.

4. Odlaganje postupka izručenja ili privremena predaje lica od zamoljene strane će, u svrhe ovog ugovora, da obustavi tok zastarevanja u sudskom postupku u strani molilji u pogledu krivičnog dela ili krivičnih dela koji su osnov molbe za izručenje.

5. Vreme provedeno u pritvoru, od dana kada privremeno izručeno lice napusti teritoriju zamoljene strane, do dana kada se na njenu teritoriju vrati, uračunava se u krivičnu sankciju koja će biti izrečena ili izvršena u zamoljenoj strani.

Član 15.

Oduzimanje i predaja imovine

1. Zamoljena strana može, u meri u kojoj je dozvoljeno njenim propisima, da oduzme i preda strani molilji bilo koju imovinu, dokumente i dokaze koji su u vezi sa krivičnim delom u odnosu na koje je odobreno izručenje. Takve stvari treba da budu predate, čak i ako se izručenje, koje je odobreno, ne može izvršiti zbog smrti, nestanka ili bekstva traženog lica. Te stvari treba da budu predate čak i pre predaje traženog lica u slučaju da se primenjuje član 14. ovog ugovora.

2. Zamoljena strana može dati uslov za predaju imovine i dokaza davanjem zadovoljavajuće garancije od strane molilje da će stvari što je moguće pre vratiti zamoljenoj strani. Zamoljena strana može, takođe, odložiti predaju takve imovine i dokaza, ukoliko su oni neophodni u krivičnom postupku koji se vodi u toj Strani.

3. Prava trećih lica na takvu imovinu ili dokaz treba pravilno poštovati. Gde takva prava postoje, imovinu, dokumente ili dokaze treba vratiti, bez troškova, zamoljenoj strani što je moguće pre nakon suđenja.

Član 16.

Načelo specijalnosti

1. Lice koje se izruči po ovom ugovoru, ne može u strani molilji biti krivično gonjeno, kažnjeno ili lišeno slobode za bilo koje krivično delo koje je izvršeno pre predaje, osim:

(1) za krivično delo za koje je odobreno izručenje, ili za krivično delo koje je drugačije opisano ili je manje krivično delo koje se zasniva na suštinski istim činjenicama na osnovu kojih je odobreno izručenje, pod uslovom da se za takvo krivično delo može izručiti;

(2) za krivično delo koje je izvršeno od tog lica nakon njegove predaje;

(3) za krivično delo za koje se nadležni organ zamoljene strane saglasi sa hapšenjem, suđenjem ili izvršenjem kazne; i

(4) ako izručeno lice da saglasnost pred sudskim organom strane molilje.

U svrhe tački (3) i (4):

- (1) zamoljena strana može zahtevati dostavu dokumenata navedenih u članu 6. ovog ugovora, i
- (2) predato lice može biti držano u pritvoru u strani molilji dok je u toku obrađivanja zahteva, u periodu od 60 (šezdeset) kalendarskih dana, ili u dužem periodu, kao što je zamoljena strana možda odobrila.

2. Izručeno lice, po odredbama ovog ugovora, ne može biti izručeno trećoj državi za krivično delo koje je izvršeno od strane tog lica pre njegove predaje, sem ako se sa tim saglasi strana koja ga je predala. Strana koja je predala lice može zahtevati dostavu dokumenata koji se navode u članu 6.

3. Odredbe st. 1. i 2. ovog člana ne sprečavaju hapšenje, suđenje ili upućivanje na izdržavanje kazne izručenog lica, ili izručenje tog lica trećoj državi, ako to lice:

(1) napusti teritoriju strane molilje nakon izručenja i dobrovoljno se vrati na njenu teritoriju; ili

(2) imajući priliku da napusti teritoriju strane molilje, nije to uradilo u roku od trideset (30) kalendarskih dana od dana kada je bilo slobodno da ode. Međutim, ovaj period ne uključuje vremenski period u toku koga navedeno lice nije napustilo teritoriju strane molilje iz razloga koji su van njegove/njene kontrole.

Član 17.

Tranzit

1. Svaka Strana može odobriti tranzit preko svoje teritorije lica koje drugoj Strani predaje neka treća država.

2. Zahtev za tranzit se dostavlja diplomatskim putem. U hitnim slučajevima, takav zahtev može, takođe, da se dostavi putem Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL).

3. Zahtev za tranzit može da se dostavi putem tehničkih sredstava komunikacije (e-mejla, faksa ili bilo kog elektronskog sredstava koji ostavlja pisani trag), i treba da sadrži:

(1) opis lica zajedno sa bilo kojom drugom informacijom koja može pomoći da se utvrdi njegov identitet i državljanstvo; i

(2) kratku izjavu činjenica slučaja, navodeći krivično delo ili krivična dela zbog kojih je odobrena predaja tog lica od strane treće države.

4. Dozvola za tranzit lica koje se predaje, zavisno od zakona države kojoj je podnet zahtev, može uključiti odobrenje da se to lice drži u pritvoru tokom tranzita. Ako se prevoz ne nastavi u prihvatljivom roku, nadležni organ države na čijoj teritoriji se lice nalazi u zatvoru može odlučiti da se to lice oslobodi.

5. Zamoljena strana može da odbije zahtev za tranzit preko svoje teritorije ako se radi o licu protiv koga se vodi krivični postupak u toj strani, ili je protiv njega izrečena osuđujuća presuda koja nije izvršena, ili ako bi tranzit mogao da nanese štetu interesima te strane.

6. Dozvola za tranzit nije potrebna u slučaju prevoza avionom, ako nije predviđeno sletanje na teritoriju druge Strane. Ukoliko se desi nepredviđeno sletanje, Strana na čijoj teritoriji se to dogodi može tražiti zahtev za tranzit shodno st. 2. i 3. ovog člana i može pritvoriti lice dok ne stigne zahtev i dok se ne izvrši tranzit, pod

uslovom da je takav zahtev primljen u roku od 48 (četrdesetosam) sati od nepredviđenog sletanja.

Član 18.

Troškovi

1. Zamoljena strana preuzima sve neophodne korake između svojih nadležnih organa za bilo koji postupak koji proizilazi iz zahteva za izručenje i snosi troškove.
2. Strana molilja će:
 - (1) snositi troškove u vezi prevoda dokumenata; i
 - (2) snositi troškove koji nastanu prilikom prevoza lica koje se izručuje sa teritorije zamoljene strane.

Član 19.

Konsultacije

Ministarstvo pravde Republike Srbije i Ministarstvo spoljnih poslova i vera Republike Argentine mogu konsultovati jedno drugo direktno u vezi sa obradom pojedinačnih slučajeva i unapređenjem efikasnosti primene ovog ugovora.

Član 20.

Potvrđivanje, stupanje na snagu i raskid

1. Ovaj ugovor stupa na snagu prvog dana nakon isteka trideset (30) dana od dana prijema poslednjeg pisanog obaveštenja kojima se Strane, diplomatskim putem, uzajamno obaveštavaju o završenim postupku potvrđivanja u skladu sa njihovim unutrašnjim procedurama.
2. Ovaj ugovor se primenjuje na bilo koje krivično delo, predviđeno u članu 2. ovog ugovora, koje je izvršeno pre ili nakon stupanja na snagu ovog ugovora.
3. Ovaj ugovor može biti izmenjen uz obostranu saglasnost Strana, razmenom nota između Strana diplomatskim putem. Izmene stupaju na snagu u skladu sa stavom 1. ovog člana.
4. Svaka Strana može raskinuti ovaj ugovor dostavljanjem drugoj Strani obaveštenja u pisanoj formi, diplomatskim putem. Raskid stupa na snagu po isteku (6) šest meseci od dana kada je saopšteno drugoj Strani.

Sačinjeno u Beogradu, dana 14. oktobra 2019. godine, u dva originalna primerka, svaki na srpskom, španskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi podjednako verodostojni. U slučaju neslaganja u tumačenju, merodavan je tekst na engleskom jeziku.

ZA REPUBLIKU SRBIJU

Nela Kuburović
Ministar pravde

ZA REPUBLIKU ARGENTINU

Germán Carlos Garavano
Ministar pravde i ljudskih prava

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije – Međunarodni ugovori”.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. Ustavni osnov za donošenje zakona

Ustavni osnov za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Srbije i Republike Argentine o izručenju sadržan je u članu 99. stav 1. tačka 4. Ustava Republike Srbije, prema kome je u nadležnosti Narodne skupštine da potvrđuje međunarodne ugovore, kada je zakonom predviđena obaveza njihovog potvrđivanja.

II. Razlozi za potvrđivanje Ugovora

Između Republike Srbije i Republike Argentina ne postoji bilateralni ugovor kojim bi bilo regulisano pitanje pravne saradnje između dve države u pogledu izručenja okrivljenih i osuđenih lica.

Zaključivanjem bilateralnog ugovora između dve zemlje o izručenju okrivljenih i osuđenih lica, stvoriće se uslovi za čvršću, obavezniju i efikasniju saradnju, kako lica koja se krivično gone u jednoj državi ili su u njoj osuđena zbog krivičnog dela, ne bi bekstvom u drugu državu izbegla vođenje krivičnog postupka ili izdržavanje kazne. Pri navedenom se ima u vidu i sve češće kretanje građana jedne države u drugu državu.

Zaključivanje navedenog ugovora doprineće i većoj zaštiti određenih ljudskih prava i sloboda kada je u pitanju izručenje okrivljenih i osuđenih lica između dve zemlje, jer je saradnja u ovoj oblasti uslovljena poštovanjem, odnosno garantovanjem određenih ljudskih prava i sloboda.

III. Ocena potrebe finansijskih sredstava za sprovođenje zakona

Za primenu ovog zakona sredstva su obezbeđena Zakonom o budžetu Republike Srbije za 2020. godinu („Službeni glasnik RS”, broj 84/19), Razdeo 23 - Ministarstvo pravde, Program 1602 - Uređenje i upravljanje u sistemu pravosuđa, Funkcija 360 – Javni red i bezbednost neklasifikovani na drugom mestu, Programska aktivnost/Projekat 0010 – Administracija i upravljanje, Ekonomska klasifikacija 422 - Troškovi putovanja.

U narednim godinama sredstva za eventualne troškove vezane za realizaciju aktivnosti iz Ugovora će biti planirana u okviru limita koji Ministarstvo finansija utvrđuje za Ministarstvo pravde u postupku pripreme i donošenja Zakona o budžetu Republike Srbije za razdeo Ministarstva pravde.